

[Finansministeren.]

tillade, at der blev optaget udenlandske lån. Det ærede medlem hr. Poul Møller var inde på en lignende tankegang. Han fandt lånoptagelsen ulogisk, og endelig ønskede det ærede medlem hr. Baunsgaard en nærmere forklaring af finansministeren, og den vil jeg gerne give.

Så må jeg først sige, at jeg egentlig meget vel forstår, at man kan have fået denne opfattelse af noget selvmodsigende. Det kan se sådan ud, men alligevel er det ikke tilfældet. Ja, jeg vil sige tværtimod, og det kan måske lyde paradoksalt, men ser man på realiteterne i denne sag, så er forholdet jo ganske simpelt dette, at denne långivning til kommunerne, som nu vil blive iværksat, i virkeligheden er udtryk for en ganske afgjort videreførelse af den stramme, ja, jeg kan godt sige særdeles stramme politik, som er fulgt over for kommunerne.

Men det er klart, at tingene kan ses fra forskellige synsvinkler. De, der ser dette kastet ud i pressen med de 300 mill. kr. til kommunerne lige pludselig, kan med en vis ret opfatte det som et brud på kreditstrammingspolitikken, medens vi, der har arbejdet med disse problemer rent praktisk i regeringen igennem en meget lang periode — så langt tilbage som til december 1964, da Hypotekbanken første gang rejste krav om at få lån, og til februar, da Københavns kommune og en række andre kommuner kom og forlangte lån — ser lidt anderledes på det; for vi har været igennem hele denne udvikling og har prøvet på netop at fastholde den stramme politik over for kommunerne, og det mener vi altså også vi har gjort selv med disse lån.

For halvandet år siden sagde vi stop for de udenlandske lån til kommunerne. Vi vidste, at det var hårdt for kommunerne at blive udsat for et sådant stop, og vi fik jo også alle disse henvendelser. Men vi har sagt nej og gjort det mange gange; vi har sagt til kommunerne: I kan ikke få lån, i hvert fald kan I ikke få dem nu. I må vente til senere! Det, der var regeringens politik i denne sag, var nemlig — det lyder måske lidt hårdt — at tvinge kommunerne til selv at skære ned og selv finde ud af, hvordan de skulle indrette deres budgetter, sådan at der kom lidt mere hold på investeringspolitikken ude omkring.

Det har naturligvis været hårdt for mange kommuner; men jeg tror, vi må sige, at det er dygtige folk, der sidder derude, der har gjort et dygtigt stykke arbejde på dette område. Vi har da set fine resultater rundt omkring — jeg kan nævne Ålborg og mange andre kommuner — idet man under dette pres netop har forstået at tage problemerne op til en ny vurdering, har lagt en finansplan og fundet ud af det; har man ikke løst alle problemer, er i hvert fald en hel del af dem blevet klaret. Der er virkelig skabt et resultat ved den politik, regeringen således har ført.

Da obligationsreguleringen kom og gav en ekstra stramning over for kommunerne, da opstod der naturligvis i første omgang et særligt likviditetsproblem. Der var adskillige kommuner, som simpelt hen ikke havde penge til at klare dagen og vejen. Dette likviditetsproblem måtte vi hjælpe med at løse, og det gjorde vi gennem nødhjælpsordningen på de ca. 40 mill. kr. Jeg tror, vi kan sige, at vi hermed løste det akutte problem for kommunerne, for det beløb, som blev sat af, er ikke engang brugt. Men jeg vil i samme forbindelse understrege, at den generelle kreditstramning er fastholdt i hele perioden.

Jeg vil dog ikke skjule, hvad hele tiden har været klart — forhåbentlig for os alle sammen — nemlig at man på et eller andet tidspunkt måtte finde en ordning for de kommuner, f. eks. udviklingskommunerne, der havde problemer af ganske særlig art eller størrelse — problemer, som man ikke med rimelighed kunne forlange, at disse kommuner skulle kunne løse under kreditstramningen. Vi vidste, at der var sådanne problemer, og det har jeg sagt adskillige gange; jeg har dokumentation for, hvor mange gange jeg har sagt det i form af presseomtale o. s. v. Allerede i sommer i TV-diskussionen om kommunerne og kreditstramningen, hvori bl. a. det ærede medlem hr. Baunsgaard deltog, sagde jeg netop klart og tydeligt, at vi skulle fastholde kreditstramningen over for kommunerne. Jeg tror endda, det ærede medlem hr. Baunsgaard kippede med flaget — men det var ganske vist for min udtalelse i radioens aktuelle kvarter et par dage i forvejen om, at vi skulle fastholde den generelle kreditstramning. Men i begge